

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/241/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718200904
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5718200904.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobkyne: V. L., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX/XX, XXX XX M., právne zastúpená Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou so sídlom A. XXXX/XX, XXX XX T. F., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.282,15 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 5Csp/38/2018-83 zo dňa 30. mája 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti veci, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni 1.282,15 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 14.06.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi stranami sporu bola 21.08.2013 uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni revolvingový úver vo výške 1.500 Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť žalovanému v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur. Súčasťou uzavretej Zmluvy je v bode 8. Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorej sa veriteľ zaviazal na žiadosť dlžníka poskytnúť mu službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, za čo sa dlžník zaviazal veriteľovi zaplatiť dohodnutú odplatu. Sumu dohodnutej odplaty si žalovaný odpočítal od sumy schváleného úverového limitu, ktorý mal byť žalobkyni poskytnutý už pri podpise zmluvy. Žalobkyni tak reálne poskytol úver vo výške 1.284,25 Eur. Ďalej bolo v konaní preukázané, že žalobkyňa v období od poskytnutia úveru do 13.06.2017 uhradila na splatenie úveru celkovo 2.566,40 Eur. Pri skúmaní náležitostí Zmluvy o revolvingovom úvere súd zistil, že predmetná Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. K žalobkyňou tvrdenej absencii náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, v zmysle ktorého v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. K nesúladu hodnoty RPMN uvedenej

v bode 5 zmluvy (predpokladaná RPMN za úver 70,01 %) a v bode 6 zmluvy (RPMN za úver - 68,01 %) uviedol, že hodnota RPMN nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali zmluvné strany konsenzuálne dohodnúť. K výpočtu hodnoty RPMN dochádza na základe matematického vzorca ustanoveného zákonom podľa parametrov poskytovaného úveru, ktorými sú výška úveru, termín splatnosti úveru, výška, počet a splatnosť splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladov - podľa takto dojednaných parametrov úveru sa vykoná výpočet hodnoty RPMN, ktorú veriteľ uvedie do akceptácie návrhu na uzatvorenie zmluvy bez ohľadu na to, či dlžník nejakú hodnotu RPMN v návrhu na uzatvorenie zmluvy uviedol. K namietanej výške úrokovej sadzby úveru, ktorá bola v zmluve dohodnutá vo výške 70,01 %, uviedol, že priemerná úroková sadzba požadovaná na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v období uzatvorenia zmluvy bola vo výške 11,55 %. Zmluvne dohodnutá výška úrokovej sadzby s poukazom na ust. § 53 ods. 6 OZ podstatným spôsobom prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Ďalej preskúmal Dohodu o poskytnutí služby spočívajúcu v možnosti odkladu max. 3 splátok, v zmysle ktorej si veriteľ odpočítal od reálne poskytnutého úveru odplatu vo výške 215,75 Eur, pričom dospel k záveru, že predmetná dohoda spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne, nakoľko žalobkyňa si tieto podmienky zmluvy individuálne nedojednala. S poukazom potom na ustanovenie § 451 ods. 2 OZ, § 151 ods. 1 CSP, ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ako i na skutočnosť, že žalobkyňa celkovo žalovanému na úhradu dlhu poskytla 2.566,40 Eur (žalovaný žiadnym spôsobom výšku úhradu žalobkyne nespochybnil), žalobe žalobkyne vyhovel. S poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal žalobkyňi aj úrok z omeškania z dlžnej sumy od 14.06.2017, teda odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti poslednej splátky úveru.

2. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere je úverovou zmluvou, ktorá sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, vzťahujú sa na ňu i ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Samotná výška úrokov, súlad úrokov so zákonom a právne dôsledky dohodnutia úrokov odporujúcich zákonu sa posudzujú v intenciách vyššie uvedených právnych predpisov. V tejto súvislosti poukázal aj na názor Národnej banky SR, na ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoSr/1/2018 zo dňa 27.03.2018 a tvrdil, že úverová zmluva v zmysle označených zmluvných ustanovení nie je v časti celého dojednania o úrokoch neplatným právnym úkonom. Zároveň tiež poukázal na ustanovenie § 41 OZ s tým, že ak je možné určiť, že výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi, potom je a musí byť objektívne možné určiť aj to, kde dochádza k rozporu s dobrými mravmi. V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Cdo/45/2013. Na základe vyššie uvedeného tvrdil, že súd prvej inštancie prijal predčasný záver o neplatnosti celého ustanovenia o úrokoch, ďalej vytýkal, že okresný súd nesprávne posúdil aj to, že zmluva neobsahuje určené náležitosti a že nastáva zákonný dôsledok v podobe bezúročnosti úveru. K údaju o termíne konečnej splatnosti úveru ako podstatnej skutočnosti, zdôraznil, že zmluva o úvere (uvedené sa týka všetkých revolvingových zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania) je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru, ale aj zmluvnými dojednaniami. Z ustanovenia čl. 4 ods. 4, 5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa splátkového kalendára, ktorý je dňom konečnej splatnosti úveru. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014, na závery Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo 146/2017. V nadväznosti na uvedené zastal názor, že žiaden z okresným súdom označených dôvodov nemôže byť relevantným pre záver o tom, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere je bezúročný. Žiadal preto zmeniť rozsudok okresného súdu, žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že okresný súd v napadnutom rozsudku v odseku 16 ohľadne výšky úrokovej sadzby (RPMN) uviedol, že v zmluve uvedená výška 70,01 % podstatným spôsobom prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, ktorá bola v tom čase 11,55 %. Nekonštatoval rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 3 OZ, ale podstatné prevýšenie výšky úrokov v zmysle § 53 ods. 6 OZ, čo má v spojení s § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalovaný tiež nesprávne interpretoval odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoSr/1/2018

ohľadne odklonu od priemernej úrokovej sadzby o 25 - 27 %. Za účelové označil aj tvrdenie žalovaného, že v zmluve neabsentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Formulárová zmluva neobsahovala ani rubriku s pojmom „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, ale len počet splátok. Pokiaľ podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré nebolo podpísané dlžníkom, nešlo o obojstranný právny úkon a nie je ho možné považovať za súčasť uzavretej zmluvy. Žiadal preto rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, pokiaľ konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovaným poskytnutého úveru žalobkyni a jej návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Podstatným pre záver o bezpoplatkovosti a bezúročnosti žalovaným poskytnutého úveru v zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere, uzatvorenej medzi stranami dňa 21.08.2013, odvolací súd považoval, že uvedený hmotnoprávny následok nastáva i pri absencii čo i len jednej z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda pokiaľ by sa aj odvolací súd nestotožnil so záverom okresného súdu o tom, že v zmluve absentoval údaj o konečnej splatnosti poskytnutého úveru, vzhľadom na nesúlad hodnoty RPMN uvedenej v bode 5 zmluvy (predpokladaná RPMN za úver 70,01 %) a v bode 6 zmluvy (RPMN za úver - 68,01 %) odvolací súd považoval rozsudok okresného súdu a ním vyslovený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru za správny. Pokiaľ sa týkalo namietanej výšky sadzby úroku, odvolací súd sa stotožnil s konštatáciou okresného súdu o tom, že táto podstatne prevyšuje výšku úrokov v zmysle § 53 ods. 6 OZ, čo má v spojení s § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Za správny odvolací súd považoval i záver prvoinštančného súdu o neplatnosti Dohody o poskytnutí služby, ktorá jednak nebola individuálne dojednaná a jednak spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu odvolací súd považoval za potrebné ďalej dodať, že podľa znenia medzi stranami sporu uzatvorenej revolvingovej zmluvy je možné konštatovať nielen nesúlad uvádzaných hodnôt RPMN, ale i nesprávnosť údajov o RPMN. Podľa údajov v schválenom revolvingovom úvere bola uvedená RPMN za úver vo výške 68,01 % pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01 %, uvedené naznačuje nesprávnosť údajov o RPMN, nakoľko napriek tomu, že ročná úroková sadzba úveru sa zohľadňuje ako náklad poskytnutého úveru, je RPMN nižšia, a to i napriek tomu, že údaj o RPMN má zohľadňovať všetky náklady spojené s poskytnutým úverom.

6. V nadväznosti na uvedené v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu, odvolací súd tento ako správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP). Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne prvoinštančný súd po právoplatnosti veci samostatným uznesením.

7. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)